

BIRDINGBREAKS Fotoreis Brazilië

12 t/m 25 september 2012

Reisleider: Rudi Debruyne

www.birdingbreaks.nl

Wat een fantastisch land! Wat een vogels en wilde dieren en vooral: wat een fotografiemogelijkheden! Ik zit hier dan ook met een gelukkig glimlachje de eerste regeltjes van dit reisverslag te schrijven. De ervaringen die de deelnemers van de fotoreis met BIRDING-BREAKS meemaakten waren effenaf indrukwekkend. Sommige momenten waren om nooit te vergeten... Of wat dacht je van... Pal onder het nest staan van een Harpij Arend terwijl een vliegvlug jong een prooi uit elkaar trekt? ... Een gemeen sissende Boa Constrictor in de airco van je kamer spotten Bijna op de staart van een twee meter lange Kaaïman trappen ... De Black-Colored Hawk een piranha zien slaan op 10 meter van je bootje ... Niet minder dan 5 verschillende jaguars zien op één voormiddag ... Een twee meter lange Anaconda strelen ? Of misschien van op 10 meter naar een nesthol staan kijken waar plotseling een Hyacinth Ara uit komt piepen? Natuurlijk zijn dat “uitschieters” maar de dagelijkse kost was ook niet mis (en dat mag je gerust letterlijk nemen). Het landschap van de Pantanal met de prachtige roze en gele bloesems, de zonsondergangen over de meertjes die vol Kaaïmannen zitten, De zalige resorts met afwisselend zachte en harde bedden, de overal bedelende Caracara's, zingende Ovenbirds en geniepig kijkende Mockingbirds. De alomtegenwoordige Zwarte Gieren, ... ach. Lees gewoon het verslag en teken in voor volgend jaar. Ik wed dat het één van de reizen van je leven wordt!

Wat dit reisverslag betreft: Het werden zoveel soorten dat je ze onmogelijk allemaal in een leesbaar reisverhaal kan neerschrijven. Het zou een saaie opsomming worden van de tientallen, honderden prachtig kleurrijke vogels die we te zien kregen. Trouwens, voor fotografen zijn de foto's natuurlijk een stuk belangrijker dan de waargenomen soortenlijst. Het onderstaand reisverslag – dat als een “vervolgverhaal” chronologisch in episodes wordt gepubliceerd, wordt dus voornamelijk een sfeerverslag en verteld over de belevenissen en de (dagelijkse) uitschieters van deze bijzondere reis.

DAG 1 – 12.09.2012: Midden in de nacht maken we kennis op Schiphol. We vliegen allen naar Lissabon maar moeten vandaar in twee groepen verder. Wegens verlies van bagage van niet minder dan 5 personen missen we de binnenvlucht naar de eindbestemming Cuiabá. Het wordt na middernacht als

iedereen eindelijk in het hotel incheckt.

DAG 2 - 13.09.2012: Tijdens het ontbijt maken we kennis met een de laatste deelnemer. Hij woont in Zweden en kwam hier gisteren al enkele uren eerder aan. Helaas horen we ook dat een deelnemer in Sao Paulo een droevig bericht ontving, en hij daardoor meteen een vlucht terug naar huis had genomen. Hij zou jammer genoeg deze reis niet meebeleven. Vanuit het hotel in Cuiabá worden we opgehaald door onze locale gids Fernando. Hij blijkt een goedlachse, en joviale kerel te zijn die de streek heel goed kent. In de luxe bus met airco en schuifvensters (zéér belangrijk voor fotografen!) is ruim plaats en beschikt iedereen over een dubbele zitplaats. Voor de mensen waarvan de bagage zoek is doen we een winkeltje aan. Zonnecrème en dito petten gaan vlotjes van de hand en eindelijk kan de vogelreis van start gaan. De “Transpantaneira” is de naam van de weg die door de noordelijke Pantanal loopt. Het zou onze verkeersader worden voor de komende acht dagen. Als we bij de poort van de Pantanal komen geeft de gids ons de kans om een fotootje te maken van deze toeristische attractie. Niemand heeft interesse. Voor mij is dit meteen een signaal welk vlees ik in de kuip heb. Niet de modale toeristen, maar mensen die komen voor wat hun werkelijk interesseert: de natuur! Een paar kilometer verder is het al raak: nauwelijks zijn de deuren van de bus open of iedereen loopt met de camera's in de aanslag over de zanderige weg. De verrukte kreetjes zijn niet uit de lucht en Fernando ratelt de ene soort na de andere af. Wat een vogelweelde! Overal vliegen prachtige watervogels! We maken kennis met het geluid van een van de deelnemers zijn supersnelle Eos DS1. Deze “mitrailleur” zou ons dan ook de volgende 12 dagen trouw begeleiden... Als we tegen de middag de Transpantaneira verlaten en de zijweg inslaan van het 11.000 ha. grote gebied van Pouse Alegre, staat de teller van sommige camera's dan ook al boven de 800 foto's... Maar het zou nog gekker worden! De omgeving van deze prachtige ranch zou voor het gros van de deelnemers de meest aantrekkelijk zijn van de reis. Hier is – en dat zijn de woorden van onze gids Fernando – de biodiversiteit het hoogst. De Reuzentoekans en de Bruinoorarassari's zitten in de bomen die aan onze slaapkamers palen. In de “boomgaard” van het complex nestelen de Witte Specht en de Hyacinth Ara. Frequent struinen Neusberen, Agoeti's en Savannevossen door het domein... Een paradijs voor fotografen! De medereizigers maken een game drive in een open truck en kunnen prachtige foto's nemen van heel wat dieren. Voor het diner maken we kennis met de laatste twee deelnemers van deze fotoreis. Deze zijn hier al eerder aangekomen en sluiten aan bij deze BirdingBreaks reis. Na “onze” reis gaan zij evenwel nog door met hun trip door Brazilië. De gelukzakken! Na een gezamenlijk lekker diner krijgen we nog een nachtelijke game-drive waar o.a. een familie Wasberen in het licht van de schijnwerpers worden gespot. Blij maar voldaan zoekt iedereen 's avonds zijn kamer op. Wat een eerste fotografiedag was dit zeg!

DAG 3 - 14.09.2012: Het is 5 uur in de morgen en nog stikdonker. Echt mijn kamerdeur wordt zowat aan diggelen geklopt: men wil actie! De hyperkinetische wijsvinger van Carlos kent geen rust... Gisteren was die nochtans verantwoordelijk voor de geboorte van een slordige twaalfhonderd (!) foto's, maar vandaag moet dit record zonder meer sneuvelen. We zien nauwelijks waar we lopen maar de mitrailleur is alweer volop aan de gang... Langzaam dringt het licht door de lage bewolking en ziet het er naar uit dat het weer een fantastische dag wordt. Het landschap wordt opgefleurd door kolossale bomen die afwisselend staan te pronken met bloesems in gele en roze kleuren. !! Samen met Fernando verken ik een nabijgelegen poeltje terwijl de andere "vroeg-opstaanders" zich in de plaatselijke boomgaard bezig houden. Zij vinden er een nesthol van een Hyacinth Ara die uit het gat komt piepen en zich prachtig laat fotograferen. Voor ons zijn de Zonneral, de vele Bruine Capucijnaapjes en een mannetje van de Zwarte Brulaap de hoogtepunten. Tijd voor het ontbijt! Lekker fruit, een eitje, yoghurt, honing, kortom: alles wat een hongerige fotograaf lust na een fikse ochtendwandeling! Trouwens, het eten in dit deel van Brazilië is in één woord fantastisch. Heel veel keuze, vers en smaakvol en porties om "U" tegen te zeggen. Bovendien waren de desserts van dien aard dat niemand er nee tegen kon zeggen... Ik hoorde dan ook niet één negatieve opmerking over dit onderdeel van de reis. Maar terug naar Puse Alegre waar een nieuwe ochtend game drive op ons staat te wachten. Fernando laat ons de mooiste plekjes van het domein zien. Vanuit de truck, op minder dan één kilometer van de ranch fotograferen we de typische dieren van de Pantanal.

Tallose Capibara's, Jabiroe's, Koerlans, Groene en Grijze Ibissen, Moerasbuizerds, en Kaaimannen komen voor onze lenzen. Als we even later uitstappen bij een poeltje en er de schaduw opzoeken van een bosje, fotograferen we na elkaar tientallen soorten. Een greep uit de juweeltjes? Graag! Zwarte arend, (komt gewoon op 6 meter boven onze hoofden zitten), Grote Mierklauwier, Zwartvoorhoofd-trapist (What's in a

name?) Savannebuizerd, Helmmannakin, Roodstaartglansvogel, en ga zo maar door... We komen maar net op tijd weer aan voor de lunch. s' Namiddags gaan we met de bus weer de Transpantaneira langs en vallen we opnieuw van de ene verbazing in de andere : Wat is een Tapir een groot en mooi beest! Terwijl we onze dorst lessen bij een van de zeldzame wegcafeetjes loopt een Cayenne Bosral foeragerend in de plaatselijk wastombe. Vogels “van bij ons” vliegen hier ook rond. Grote Zilverreiger en Kwak herkennen we dan ook meteen. Als we tegen de avond over een lang knuppelpad door het woud tot bij een uitkijktoren aankomen heeft slechts de helft nog zin om die te beklimmen. Het uitzicht is nochtans fantastisch! Op de terugweg lukt het net niet om een Pauraque (nachtzwaluw) zittend op het pad te fotograferen. Zoals altijd is het weer vroeg donker en als we om 17.00 uur weer in de ranch arriveren is iedereen moe maar voldaan. Poehhhh... Wat een dag alweer!

DAG 4 - 15.09.2012: Dit wordt afscheid nemen van een prachtige plek. Pouso Alegre is voor mij – en voor veel medereizigers – de meest authentieke plek van de Pantanal waar we verbleven. Dé juiste sfeer, nog een echte boerderij waar het toerisme is zoals het hoort te zijn: respect voor dieren, landschap en bevolking. Wederzijds respect zelfs, toeristen zijn hier geen lastposten waar geld moet worden uitgeperst. Je hebt in Pouso Alegre gewoon het gevoel dat je erbij hoort. Op de vroege morgen excursie worden we verrukt door de vinnige Zwartstaartaapjes en een prachtig poserende Eekhoornkoekoek. De Reuzentoekekan zorgen voor droomplaatjes wanneer ze de weelderig roze bloesems als decor kiezen en er gaat zowaar een Zonneral poseren in een boom. In de boomgaard van de hacienda maken we nog sublieme portretjes van het symbool van de Pouso Alegre; de oogverblindende Hyacinthara! We schuiven nu langs de “Transpantaneira” wat op richting Rio Claro Lodge. Denk niet dat we daar in één ruk naartoe rijden. Geregeld stoppen we voor adembenemende waarnemingen waar we dito foto’s aan overhouden. Achtereenvolgens komen Gestreepte Helmspecht, Wegbuizerd, Kapreiger, Kleine Geelkopgier, Zwartkapdonacobius, Geelbuik-schofelsnavel en enkele Moerasherten voorbij. Als we aankomen in de Rio Claro lodge zitten er in de tuin (met zwembad) bijna tamme Campogrondspechten en Nandayparkieten rond te huppelen. In de airconditioned receptie checken we in en worden we naar onze luxueuze kamers begeleid. Straks staat er een boottocht op het programma! Na wat rusten en een (weer zeer verzorgde) lunch lopen we tot bij de rivier. We verdelen ons in twee platbodemboten en kiezen het ruime sop. Zachtjes glijden we op enkele meters langs allerlei reigers en Amerikaanse Slangenhalsvogels. Dé attractie van vandaag zijn de Reuzenotters. Met veel gespetter en ijzingwekkende kreten

komen ze tot vlak langs de boot. De camera's ratelen dat het een lieve lust is en onze kaartjes worden gevuld met close-ups van het smoelwerk van deze vervaarlijk uitziende beesten. Eigenlijk vind ik ze niet mooi maar ben toch blij om zo'n uniek moment mee te maken. We nemen nog wat foto's van een Sokoireiger die een Piranha naar binnen schrokt en terwijl de zon onder gaat vliegen de eerste nachtzwaluwen over onze hoofden. Wat een avontuur!

DAG 5 - 16.09.2012: Door het venster van mijn kamer schijnen de eerste zonnestrallen naar binnen. Mijn wimpers houden de slaap nog even vast maar het kwetteren van de Geelsnavelkardinalen brengt me helemaal bij bewustzijn. Met tientallen zitten ze op de voedertafels op nauwelijks enkele meters van mijn voordeur. Drukdoeners! Na een heerlijk ontbijt wordt ik door de vroeg-opstaanders gebriefd over een prachtig poserend koppeltje Holenuiltjes. Ze zijn inderdaad erg fotogeniek en weer met de o-zo-mooie roze bloesemachtergrond maak ik ronduit schitterende foto's. Vogels met achtergrondkleuren als dit horen thuis in het David Hamilton tijdperk van de jaren zestig-zeventig. We maken ons klaar voor een tweede boottrip naar de nare Reuzenotters... maar langs de weg komen eerst nog Blauwvoorhoofdamazonen, Ruwvleugelzwaluw, Rosse Duif en de spectaculair ogende Blauwkeelgoean op de gevoelige plaat. Eenmaal in de boot is het weer feest. Op de over boord gekeilde visjes komen achtereenvolgens Reuzenijsvogel, Sokoireiger en Moerasbuizerd afgevlogen. Actie!!! Na de boottocht lunchen we voor de laatste keer in de Rio Claro Lodge. Een paar uur later zijn we op weg naar de Puma Lodge. De ontelbare brugjes die over de even talrijke stroompjes van de "Transpantaneira" liggen zijn vaak in lamentabele staat. Eénmaal moet iedereen uit de bus en gaan we er te voet over. Onze gids Fernando en de chauffeur hebben een kwartiertje werk om de brug te herstellen waarna we ons avontuur kunnen verder zetten. Als we even verder stoppen bij enkele verlaten huisjes zorgt Fernando voor een bravourestukje. Hij toont ons de perfect gecamoufleerde Vale Reuzennachtzwaluw die op amper 10 meter van ons vandaan een tak zit uit te beelden. Prachtig! Maar dat is nog niet

alles. We lopen nog tegen enkele Rossige Sjakohoenen aan. Onze eerste endem is binnen! Terwijl de zon achter de horizon verdwijnt nemen we nog een paar foto's van nestelende Jabiroe's en kussende Blauwvoorhoofdamazonen. Wat een dag alweer!

DAG 6 - 17.09.2012: De Pumalodge is prachtig gelegen maar qua accommodatie het minste van allemaal. Toen we gisteravond uitstapten was het eerste wat we te zien kregen een vlucht van tientallen vleermuizen die uit een holle boom hun slaapplek verlieten. Op deze vroege morgen worden we opgewacht door cappucijnaapjes die hier overal rondzwermen. Maar daar is het ons niet om te doen vandaag. Vandaag is immers DE grote dag! Alhoewel BIRDING BREAKS bekend staat om zijn vogelreizen wordt natuurlijk ook gekeken naar zoogdieren. Vandaag moet dan ook één van de hoogtepunten worden van deze reis. We gaan immers voor de Jaguar! Het is niet ver rijden naar het resort "Porto Jofre" in het noorden van de Pantanal. Als we de bus parkeren in deze luxe resort valt onze bek open van verbazing. Wat een mooie fotogenieke hoekjes zijn hier te vinden! En de vogels zijn zo gewend aan mensen dat ze alle schuwheid hebben verloren. Een paradijs voor de vogelfotograaf! Maar... geen tijd hiervoor. We vertrekken in twee luxebootjes (115 pk!) op de Cuiabá rivier. Geloof het of niet, maar na amper 10 minuten varen leggen we gewoon aan op zo'n 30 meter van een zonnende, luierende Jaguar! We zien de machtige kater zich even later ergeren aan wat te vrijpostige Zwarte Gieren en na amper 5 minuten verdwijnt deze prachtige kat in de begroeiing. Van een goede timing gesproken! We zitten wat verdwaast naar elkaar te kijken als we even later weer de rivier opvaren. Iedereen checkt zijn plaatjes op zijn camera. Dit is toch nauwelijks te vatten? We worden opgeschrikt door Fernando. Of de dames en heren nog zin in fotograferen hebben? Op zo'n 20 meter van ons vandaan ligt een andere jaguar in de schaduw van de rivieroever te pitten. Dit kan toch niet? Als even later een tweede exemplaar uit het struikgewas tevoorschijn komt en de camerabody's hun zoveelste ratelend salvo ten beste geven knijp ik even in mijn arm. Neen, dit is geen droom! De onderste kat staat nu recht en geeft wat show weg. Intussen wordt er geroepen. Honderd meter van ons vandaan horen en zien we nog twee andere jaguars. Eentje zwemt en komt aan land. 1,2,3,4,... 5 Jaguars in minder dan één uurtje kwamen aan onze lenzen voorbij. Nee, deze reis kan niet meer stuk! Och ja, ik wil het toch nog even een commentaar citeren die ik opving in onze boot: "Tja, leuk die jaguars, top eigenlijk, maar nu is het wel genoeg vind ik. Gaan we weer vogels kijken?" Schitterend toch?

Als we uren later weer aanleggen bulken onze geheugenkaartjes van de foto's. Mangrovereigers, Witbuikzwaluwen, Kuifhoenderkoeten, Cayennekievit, Koerlans, Muskuseenden, ... te veel om op te noemen. En neen, de Capibaras en Kaaimannen gunden we al lang geen blik meer...

DAG 7 - 18.09.2012: Op de terugweg van Porto Jofre naar de Puma Lodge stopten we gisteren nog even bij een bosje waar de dapperen onder ons zowel de jongen als de ouders van een familie Amerikaanse Oehoe's te zien kregen. Vandaag zouden we die aan iedereen laten zien. Na zo'n 10 minuten was het weer Fernando die als eerste een oudervogel in de smiezen kreeg. Wat een uilen zeg! Als we even verder bij een Savannebuizerd stoppen wil die onder geen beding zijn vleugels strekken. De vogel zit ons van op nauwelijks 10 meter aan te staren... Het wordt een echte vogeldag! Als uitschieters – en dan heb ik het over de foto's, niet over de waarnemingen - vermelden we Geelkopcaracara, Oranjevleugelamazone, Rode Lepelaar, Magoeari, en Grootshnavelstern. In de tuinen van de Puma Lodge kieken we nog Verreaux Duif, Steenduij, Geelkeelmuisspecht en Rosse Tijgerreiger. Tijdens een excursie in het achterliggend bosje toont Fernando ons een zeer merkwaardig beest: Het Boomstekelvarken is best een groot dier. Het heeft een platte smoel en is net een Luiaard met stekels. Ik wist zelfs van het bestaan niet af van deze rariteit. Als ik een jong van een Zwarte Gier uit een boomstronk haal wordt ik niet alleen ondergescheten maar ook onder gebraakt. De rotte substantie die uit de maag van deze gier naar boven komt tart - qua reuk - alle verbeelding. Een half jaar rottend ei is er niets bij vergeleken en kokhalzend geef ik de pullus weer de vrijheid. Alleen een langdurige douche en een halve flacon "Boss" kan mij redden.... We nemen afscheid met BIRDINGBREAKS van de Puma Lodge. De eerder primitieve site wordt volgend jaar geruild voor het luxueuze Porto Jofre! We komen mooi op tijd aan voor het diner in de prachtige Piuval. De kamers geven allen uit op een binnenkoer met al van bloeiende, prachtige bloemen. Morgen tijd voor kolibries?

DAG 8 - 19.09.2012: Ik schrik wakker, kijk op mijn horloge en zie dat het twee uur in de nacht is. Verdomme! Er wordt op mijn deur geklopt en met een bonkend hoofd doe ik open. Een bezorgde Louis staat aan mijn slaapkamerdeur en legt me kalm uit dat hij wakker geklopt werd door Mieke en Carlos die in de kamer naast hem zitten. Wat?!? Na heel wat geharrewar begrijp ik de situatie. Mieke wilde opstaan en even naar buiten voor een sigaret. Ze stak het licht aan en keek recht in de ogen van een slang die post had gevat boven de buitendeur... Wat?! Een slang? Ik schiet in mijn jeans en ben in minder dan een minuut bij de deur van Mieke en Carlos. Het is midden in de nacht en met een piepstemmetje legt Mieke – aan de andere kant van de deur - de situatie uit. Net boven de deur hangt de airco installatie en van daaruit ligt een slang naar hen te blazen. Als ze de deur wil naderen begint Satans gezel vervaarlijk te blazen en dringt haar terug naar achteren. Ik kan me zo de situatie voor de geest halen en zie in gedachten Carlos met omhooggetrokken knieën in de hoek van de kamer op zijn bed onverstoorbaar en met een aarzelende glimlach zitten kijken naar de slang. Natuurlijk lost Mieke dat wel op! Na enig overleg en de nodige overredingskracht gaat Mieke met een deken over haar hoofd richting deur en hoor ik de sleutel omdraaien... Oef! De deur is niet langer gesloten en ik kan erin. Ik spreek af met Mieke om vrije doorgang te hebben en als een moedige indianenkrijger storm ik naar binnen! Geweldig van me, toch? Ongehinderd sta ik oog in oog met de slang. Als ik dichterbij kom gaat haar bek open en terwijl haar gespleten tong mij biologeert haalt ze uit met een geweldige haal! Wow! Mijn souplesse (!) zorgt ervoor dat ik haar nauwelijks kan ontwijken en enigszins ontgaan besluit ik er Fernando bij te halen... Ik ken immers niet veel van slangen en weet bij God niet of deze giftig is of niet. Het is na drieën als ik Fernando vindt en om een lang verhaal kort te maken: Hij weet direct dat het om een Boa Constrictor gaat (Aha! Een nieuwe soort voor mij...) en zonder veel phoeha haalt hij simpel de zowat 40 kg wegende airco installatie van de muur en gooit die met slang en al de tuin in... Klaar! Klaar? Nee, hoor! Onder geen enkel beding willen Mieke en Carlos nog langer in de kamer blijven en besluit ik gewoon om met hen van kamer te wisselen. Het beddengoed verhuist en een weinig later is de rust weergekeerd op het domein... Ik lig met wijd opengesperde ogen naar het klare gat in de muur te kijken. Zou die Boa het plan kunnen opvatten om terug te keren? Grrr, GRRRR! ? Nee geen stoer gegrom. Gewoon een licht snurkende en vermoeide gids...

Het is ochtend... Een beetje slaperig kijken we toe hoe de airco-unit uit Carlos en Mieke hun kamer een overvloedige douche krijgt. Van de Boa is geen spoor meer te bekennen. Mieke wordt dan ook overmoedig en gaat triomfantelijk op de kist staan... Na heel wat hilariteit bij het ontbijt rond dit slangenavontuur vertrekken we met een open truck naar een nabijgelegen meertje. Ons Limicolen-hart springt op als we hier zowel Bonapartes Strandloper, Gestreepte Strandloper, en Kleine Geelpootruiter zien. Prachtige waarnemingen van een schreeuwende, over ons hoofd vliegende Kuifhoenderkoet en tal van andere vogels houden ons bezig tot de middag. Na de lunch en de siësta gaan we weer op pad. In de savanneachtige vegetatie zien we nog tal van vogels zoals de Kuifseriema, Nandoe, Kaalkopooievaar, en weer bij een waterputje nog een Zuid-Amerikaanse Watersnip. Een relaxed dagje en toch raakt ook vandaag weer een geheugenkaartje van 16 Gig helemaal vol...

DAG 9 - 20.09.2012: Ondanks een slang in de airco is de resort Piuval een toppertje! Verzorgde keuken, internet dat werkt, nette en ruime kamers, en een prachtige omgeving met veel vogels. Op een of meer trucksafari's wordt door de organisatie van BIRDINGBREAKS niet gekeken en vandaag zijn we dan ook weer de ganse dag op stap. Een Amazonetroepiaal steelt de show en een Aplomadovalk laat zich bewonderen. Dé gebeurtenis van de dag is de vangst van een Annaconda. Fernando kan die bij de nek grijpen en toont ons de verbouwweerde slang van nabij. Schitterend beest. Als Rudi het ook eens wil proberen krijgt hij te maken met de vlijmscherpe tanden, maar dat valt mee. Als een volleerde slangenbezweerder pakt hij vervolgens de slang kort achter de nek en kijkt hij het dier recht in de ogen. Wow! Als dat geen indruk maakt op de reisgenoten.... Maar natuurlijk moet er worden gefotografeerd. Ook hier zijn de Moerasbuizerds een toegeworpen visje gewend en laten ze zich in volle actie prachtig fotograferen. Een langverwachte fotogenieke Rode Lepelaar zit in een boom te pauzeren. We moeten er langs en dus offert Rudi zich op om rond de vogel te lopen en de lepelaar richting truck te doen vliegen en het lukt! Een Roodkuifkardinaal, Vorkstaartvliegenvanger, Grijskuifcachalote en een Incaduif zijn de volgende modellen. In één boom zien we de Musspecht en een imposante man Zwarte Brulaap. Indrukwekkend! Als we 's avonds de Pantanal verlaten en richting Chapada dos Guimaeres rijden kijkt iedereen voldaan terug op de zoveelste prachtige dag!

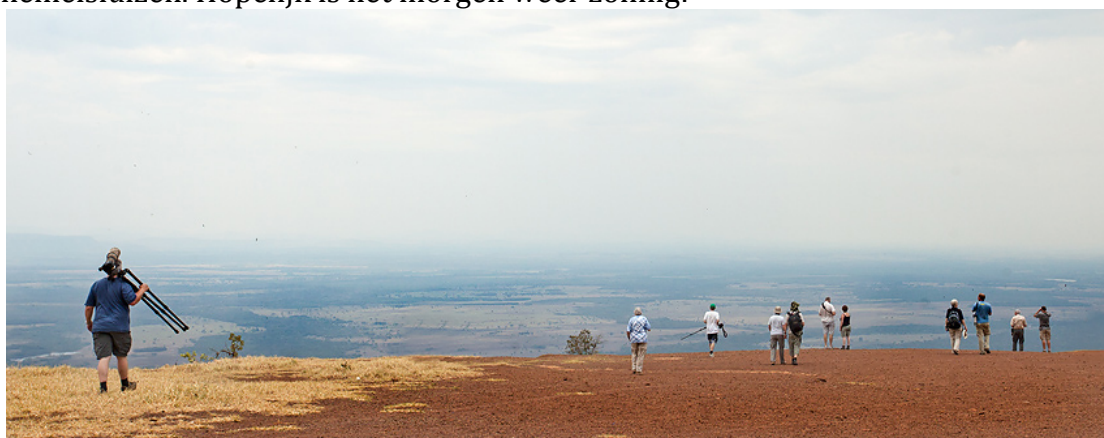
DAG 10 - 21.09.2012: Toen we gisteravond ten huize Fernando (onze plaatselijke gids gedurende de ganse reis) aankwamen had niemand verwacht dat zijn accommodatie de beste zou worden van deze reis. Wat een accommodatie in zijn "Vento Sul". Helaas moet de luxe van de site een beetje de locatie van het complex compenseren. Voor de eerste keer logeren we niet midden de natuur maar aan de stadsrand. Gelukkig betekent dit niet dat er geen vogels in de omtrek zijn. In de tuin van Fernando komen heel wat vogels op de

voedertafeltjes

waaronder Roodbuiklijsters, Witbaarddikbekje en Jacarinagorzen. Net buiten de omheining zien we Gebandeerde Mierklauwier en als we na een overheerlijk ontbijt – verse jus 'd orange (dat is het enig Franse woord dat de meeste van onze Nederlandse vrienden kennen) geeft iedereen de nodige energie voor een lange wandeling door de rode aarde van de Chapada. Totaal nieuwe en andere soorten dan in de Pantanal passeren de revue.

Rodoogvireo, Witoorbaardkoekoek, Kroeskopgaai en Witstuittangare zijn een paar voorbeelden. We bezoeken een denderende waterval waar het krioelt van de prachtige vlinders. Even later staan we op een immens plateau en hebben overzicht op een enorm dal.

Op de bergflanken foerageren meerdere Kuiftirans en laten zich bovendien goed fotograferen. Wat een gracieuze vogels zijn dit! Als we even later de tuin van Fabiano Oliveira binnenstappen, zitten in de hoogste bomen een paartje Groenvleugelara's. Ze zijn zeer imposant, maar toch iets minder mooi dan de Hyacinthara's uit de Pantanal. Toch laten we ons niet onbetuigd en vooral Carlos schiet meer dan één kaartje vol! Eén straat verder, boven een marktplaatsje, schroeven en zeilen een drietal Zwaluwstaartwouwen. Wat zijn die gracieus! Voor een paar cent brengt een straatbengel ons bij de plek waar meerdere ara's foerageren. Hier doen we het voor! Onze camera's ratelen weer alsof het een lieve lust is en Carlos moet zijn eerste 1000 Ara-foto's (of waren het er meer?) weer uitwissen. En dat allemaal op een voormiddag! Na de lunch even uitbuiken dacht je? Nee hoor. Meteen naar één van de toppers van deze streek. Zonder veel moeite brengt Fernando de bus tot vlak bij de zangpost van een koppeltje Chapada Tirans. Deze endem werd pas sinds een paar decennia als soort erkend en het moet gezegd; deze waarneming vinden we dan ook top! Als beide energieke vogeltjes dan ook nog eens hun typisch baltsgedrag voor onze razend klikkende camera's vertonen is het hek helemaal van de dam! Top, top, top! We brengen nog een tijdje door in dit bijzonder biotoop en gaan op zoek naar de Reuzenmiereneter. Helaas vinden we die niet. Voor zij die opnieuw meegaan en voor mezelf: Toch één groot doel om volgend jaar naar uit te kijken! Maar wat we wel zien is ook niet mis: Zwartkeelsaltator, Goudvoorhoofdparkiet, Geelbuikamazone, Amerikaanse Torenvalk en Holenuil komen prachtig voor de lens! Als we de bus ingaan begint het te druppelen en eenmaal op weg rijden we naar Vento Sul in de gietende regen. Met bakken komt het uit de openstaande hemelsluizen. Hopelijk is het morgen weer zonnig!

DAG 11 - 22.09.2012: Als we vroeg opstaan om naar een stuk regenwoud te rijden is het erg mistig en in het bos bemoeilijkt dat niet alleen onze waarnemingen maar vooral onze fotografie. De Groefsnaveltoekan die op amper 20 meter boven onze hoofden zit kunnen we nauwelijks herkenbaar fotograferen. Ok, dan maar "gewoon" vogels kijken. Achtereenvolgens komen Geelbuikbreedbektiran (kunnen ze nog langere meer-zeggende Nederlandse namen verzinnen?), Zwaluwtangare en Geelstuitbuidelspreeuw in de kijker. We besluiten om het woud te laten voor wat het is en rijden naar een kleine nederzetting met een soort van volkstuinen. Dit is DE plaats voor het waarnemen van kolibries en inderdaad: Witbuikvioletkolibrie en Zwaluwstaartkolibri komen voor onze lenzen. Wat een kleine vlugge vogels zijn dit! Maar hier fladderen ook andere juweeltjes. Rode Kroongors, Dikbekorganist, Fluweeltangare, Palmtanagre, Letterarassari, Kortkuiltiran, Roodbrauwpeperklauwier en de bijzondere exotisch uitziende Blauwkruintrogon en Roodstaart Jacamars komen op de gevoelige sensor. Als we gaan lunchen in een populair restaurant aan de rand van een immense klif raken we nauwelijks aan tafel. Het zit hier vol Geelbrauwspечten en de Kleine Ani's en Chopi Troepialen zijn uiterst mak. Terwijl we eten vliegen de Zwarte Gieren voortdurend op minder dan 20 meter langs. Onvergetelijk! 's Middags gaan we nog even naar de kliffen terug en zien nu grote groepen Witkraaggierzwaluwen en een koppel Witoogaratinga's langs vliegen. Een wandeling in een bijzonder libellen- en vlinderrijk bos laat zien dat onze lenzen niet alleen voor beesten met pluimen en haar geschikt zijn. Terug in Vento Sul sluiten we de dag af met een tuinfestje. Rudi kwijt zich als organisator van een Europees getinte barbecue. Na de nodige glazen wijn en – of pintjes bier sluiten we deze drie dagen in de Chapada af. Morgen rijden we richting Cuiaba en hebben dan nog slechts één dag te goed.

DAG 12 - 23.09.2012: En die ene dag moet DE ornithologische topper van de reis opleveren! In de omgeving van "Serra das Araras" werden we de Harpij Arend beloofd! We zijn dan ook vol verwachting als we er tegen de middag aankomen. In de meertjes rond het complex zwemmen Amerikaanse Dodaarzen. In de kale bomen zijn de vogels opvallend en determineren we Zwartoormargrietje (prachtige naam voor deze parkiet), Parelwouw, Zwartkeelspecht en Maskertityra. Maar als we na een wandeling bij de nestboom mét horst van de Harpij aankomen springt ons hart uit onze kelen. Een jonge vogel zit op een 10tal meter van het nest en kijkt ons met zijn prachtige ogen aan. Wat een beest, wat een arend. De machtige poten zien er vervaarlijk uit. Geen wonder dat deze vogel apen slaat! We blijven een uurtje rond het nest hangen maar krijgen geen oudervogels te zien. Logisch ook, het jong is bijna zelfstandig en krijgt nog slechts om de week een prooi aangereikt. Als we tenslotte naar de ranch terugkeren beseffen we dat het bijna over is... Morgen gaan we naar huis. 's Avonds wordt met de hulp van enkele biertjes de reis nog eens over gedaan. Ja het was leuk!

DAG 13 - 24.09.2012: Vroeg eruit om van de laatste uurtjes goed fotografie licht in Brazilië te genieten. We zijn net op tijd terug om te pakken en met een blij gemoed rijden we richting Cuiaba. Dit verloopt zonder problemen en een vlucht naar Sao-Paulo is een kwestie van uurtjes. Helaas staan we in Sao-Paulo weer te wachten... Ons vliegtuig heeft vertraging en dit betekend dat we 's anderdaags in Lissabon ons weer aan wat miserie mogen verwachten...

DAG 14 - 25.09.2012: We besparen u de details, maar om een lang verhaal kort te maken. Sommige kregen een terugvlucht naar Schiphol en sommigen naar Brussel. Maar toch kwam iedereen nog op dag 14 thuis. Carlos evenwel (weer) zonder bagage.... Gerda kreeg als enige Nederlandse een ticket voor Zaventem maar kreeg die nacht gastvrijheid bij Rudi en Sonja. 's Anderdaags werd zij door Rudi op de trein gezet en kwam ook zij veilig en wel thuis.

Eind goed al goed! - Rudi Debruyne, december 2012.

Plantage Middenlaan 2C | 1018 DD Amsterdam | Nederland |
T 020 - 77 92 030 | E info@birdingbreaks.nl | www.birdingbreaks.nl